

Het Kalergiplan tot Wegvaging van het Oorspronkelijke Europa

Foto: Maxime Bhm op Unsplash

Geen enkel schoolboek noemt het Kalergiplan, maar het vormt wel de routemap van de Europese Unie. Dit artikel toont hoe dat te werk gaat en wat het betekent. Het grote plan volgt de doelstelling dat de volkeren van Europa met Afrikanen en Aziaten moeten worden gemengd om onze Christelijke erfschat te vernietigen, om onze traditionele manier van leven af te breken en een enkel halfbloedras te creëren ...opdat 'vrede' ontstaat.

Het Kalergiplan verklaart waarom het beleid van de Europese Unie een onbeperkte immigratie propageert waarbij het de belangen van migranten boven de andere belangen stelt en die van het eigen volk. Dat is niet om humanitaire redenen en het gebeurt met een verschrikkelijke minachting voor de volkswil. De machten die het EU-beleid beheersen streven naar de grootste culturicide in de geschiedenis van de mensheid. Het is een wederopstanding van het eugenisme (manipulatie door selectieve voortplanting). Het resultaat is echter tegenovergesteld aan Hitlers 'Übermensch', want in plaats daarvan is het gericht op het ontwikkelen van een gedegenerende soort: *"Waar inteelt en vermenging samenkomen onder een ongelukkig gesternte ontstaan gedegenerende typen die een zwak karakter hebben en een afgestompte geest."* (Praktischer Idealismus 1:4) Natuurlijk is het zo dat mensen vrij moeten zijn om gemengde huwelijken aan te gaan ongeacht ras of etniciteit, maar wat de Paneuropese beweging beoogt is het opzettelijk gebruik van massa-immigratie opdat, ongeacht de weerstand die dat oproept en het veroorzaakte lijden, een nieuw ras van 'Untermenschen' ontstaat. (1)

1 – Wie was Graaf Coudenhove-Kalergi?

Richard Coudenhove-Kalergi (1894-1972), kortweg Kalergi, wordt in de hogere politieke kringen erkend als de pionier van de Europese integratie en wordt als zodanig hooggeëerd. Hij was een Boheemse graaf en de zoon van een diplomaat van de Oostenrijks-Hongaarse dubbelmonarchie. Van vaderskant was hij van een gemengde Europese afkomst – Vlaams, Tsjechisch, Hongaars en Grieks – met veel adel. Zijn Japanse

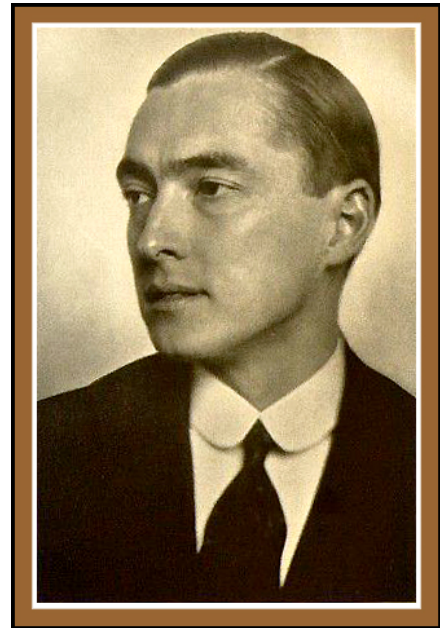
moeder was van een gerespecteerde samoeraifamilie (deze strijdersklasse wordt meestal aangeduid als 'buke'). Hij was geïmpregneerd met het heidens-Aziatisch gedachtegoed, in het bijzonder het Atheïstisch getinte Boeddhisme. Het ideale Christendom zag hij als een veredelde vorm van het Boeddhisme: *"De zielsvormen van de verschillende godsdiensten (...) kennen slechts heel oppervlakkige relaties met hetgeen gepredikt wordt. (...) Dat verklaart waarom in de overgang van de mythische naar de psychologische uiting, het Boeddhisme in ultra-Christendom muteert."* (1:5)

Zijn gemengde afkomst heeft zijn denkwereld enorm beïnvloed, waarbij zijn stelling was dat ongemengdheid een vorm van inteelt is en bastaardisering tot een welkome diversiviteit voert omdat in het eerste geval alle afstammelingen min of meer gelijk zijn terwijl verscheidenheid troef is in het nakomelingschap van gemengde huwelijken. Dit zag hij als het ideaal voor het toekomstige Paneuropa waarin de vermenging met Afrikanen en Aziaten tot het nieuwe Euroaziatisch-negroïde ras zou moeten voeren (1:4), met gevolg dat de inferieure verscheidenheid aan volkeren, die alsmaar oorlog voeren, tot een superieure diversiteit aan persoonlijkheden zou leiden, met vrede in het vooruitzicht. Het kastenstelsel van volkeren zou dan immers zijn opgeheven. De prijs die voor die vrede betaald moet worden is een radicale breuk met het verleden, een gedrocht dat nu ten uitvoer wordt gebracht. Dat werd reeds door Paus Johannes-Paulus II voorspeld. Op 22 oktober 2017 publiceerde Nuova Bussola Quotidiana een interview met Monseigneur Mauro Longhi van de prelatur van het Opus Dei. Hij was de persoonlijke vriend van de Paus. Longhi vertelde dat de Paus hem in 1993 tijdens een boswandeling had toevertrouwd dat de Islam Europa zou overspoelen en ging hij verder:

«« Europa zal nog slechts een kelder zijn met oude relieken, in het halfduister, spinnewebben, familieherinneringen. Jullie, de Kerk van het derde millenium, zult deze invasie moeten tegenhouden, maar niet met wapens. Wapens zullen niet volstaan, maar een authentiek beleefd geloof. »»

We moeten dit niet alleen zien in termen van het Kalergiplan. De facilitering van deze culturicide is te wijten aan het indirecte middel van abortus en de ontvreemding van vrouwen van hun roeping als moeder. Het komt ook overeen met de constante oproepen van de Verenigde Naties, waarin de wens te kennen wordt gegeven dat we jaarlijks miljoenen immigranten moeten aanvaarden ter compensatie van de bevolkingskrimp in Europa. (2)

Coudenhove-Kalergi was niet mijnheer modaal. Hij was de eerste die de Karel de Grote prijs ontving - in 1950. Toch heeft hij geen overheidsfuncties bekleed. Voor zover bekend is hij 54 keer kandidaat gesteld voor de Nobelprijs voor de vrede, maar heeft die nooit gekregen. Kalergi stelde in 1955 voor om de "Ode aan de vreugde" van Beethoven aan te wijzen als het Europees volkslied. Zeventien jaar later werd dit voorstel door de Raad van Europa aanvaard. De door hem gestichte Paneuropese Unie kent iedere twee jaar een prijs toe, ook wel de Europaprijs genoemd, waar de grote politici Helmut Kohl, Angela Merkel, Herman van Rompuy, Jean-Claude Juncker, Tony Blair,

Richard graaf Coudenhove-Kalergi

US President Ronald Reagan en Henry Kissinger de trotse bezitters van werden. Onze Nederlandse politicus Frans Timmerman zal die prijs ook wel krijgen, zeker als hij voorzitter wordt van de Europese Commissie, want weinigen zijn er die zo ongenueerd voor een opengrenzenbeleid zijn dat door de immense toevloed van immigranten tot de wegvaging van het oorspronkelijke Europa moet leiden. Dat is immers de kerngedachte van het Paneuropees ideaal.

Het Paneuropees ideaal is het geesteskind van Kalergi. Zijn Paneuropese Unie werd in 1923 gesticht met de publicatie van een pamflet vergezeld van een inschrijvingsbiljet. Het is de oudste Europese eenheidsbeweging waarvan vele prominenten in de loop der jaren lid zijn geweest. Kort nadien ontving Kalergi hulp van Baron Louis de Rothschild die volgens de biografie over Kalergi van Walter Göhring hem in contact bracht met een van zijn vrienden, de bankier Max Warburg. Warburg heeft Kalergi toen met een aanzienlijk bedrag gesteund om daarmee zijn Europese beweging op te zetten. Aartshertog Otto van Habsburg heeft zich voor deze beweging met heel zijn wezen en autoriteit ingezet. Naderhand werd hij daar voorzitter van, waarin hij Kalergi opvolgde nadat deze overleden was.

Aartshertog Otto van Habsburg (1912-2011)

Otto van Habsburg was de gebrandmerkte troonopvolger van de Oostenrijks-Hongaarse dubbelmonarchie, een immens regime dat door de Eerste Wereldoorlog aan zijn eind kwam. Het heeft mij altijd verdrotten dat deze keizer in spe zich zo voor Kalergi's Paneuropees idee inzette, waarmee hij verraad pleegde aan God en de ware Europese gedachte (3), die uitgaat van een samenwerkingsverband waarin de autonomie en uniciteit van elke natie gerespecteerd wordt op basis van het gezamenlijk Christelijk erfgoed. Dat komt niet overeen met een Europa dat geregeerd wordt door het Straatsburgse waterhoofd. Kalergi's Paneuropa is ook zeker niet wat mijn vader op het oog had toen hij in 1957 het verdrag van Rome ondertekende dat tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap heeft geleid.

Omdat Kalergi een Europa wilde dat door een geestelijke aristocratie zou worden geleid waarvoor hij het Joodse volk als logische kandidaat zag (1:5, 2:1), is hij driemaal met exemplaren van dit 'superieure' volk getrouwd geweest (zijns inziens geen ras), eerst met Ida Klausner, dan met Alexandra Bally en tenslotte Mela Hoffmann. Maar ook hier blijft hij de gebruikelijke onzin debiteren: *"Omdat ze (de Joden) van een internationale religieuze gemeenschap afstammen en niet van een lokaal ras, zijn de Joden het volk met het meeste gemengde bloed; omdat ze zich van de andere volkeren voor een millennium hebben afgesloten, zijn ze ook het meest ingeteeld."* (2:5)

2 – Praktischer Idealismus

"Praktischer Idealismus" werd in 1925 gepubliceerd toen Kalergi 31 jaar oud was en vormt de filosofische onderbouwing van de Paneuropese gedachte. Het volgende jaar verliet hij de Vrijmetselarij om de schijn van 'onafhankelijkheid' te bewaren. De Vrijmetselarij heeft zijn Paneuropees idee altijd met groot enthousiasme onthaald en zag in hem 'een broeder zonder schort' (zonder lidmaatschap).

Praktischer Idealismus blijkt een aaneenschakeling van stupide opmerkingen. Het is het meest stompzinnige boekje dat ik ooit gelezen heb en met groeiende tegenzin heb ik het doorworsteld. In feite is het de diametrale tegenhanger van Hitlers “Mein Kampf”. Neem nou zijn hoofdstuk over de plutocratie, dat een hegemonie van de rijken is:

«« Tegenwoordig is de democratie een façade voor plutocratie: omdat de mensen geen naakte plutocratie zouden aanvaarden wordt de nominale macht aan hen overgelaten terwijl de actuele macht in de handen van de plutocraten ligt. In zowel de republikeinse als monarchale democratieën zijn staatsmannen de marionetten van de kapitalistische meesterbreinen: zij dicteren de richtlijnen van de politiek, zij controleren de kiezers middels het kopen van de publieke opinie, en dankzij hun zaken en sociale relaties controleren zij de minister. »»

Deze niet geheel onware opmerking wordt in zijn verabsolutering absurd. Het toont wel aan dat Kalergi's filosofie totaal ondemocratisch is. Kalergi steunde tijdens zijn leven de parlementaire democratie, maar zijn ware doelstelling was voor een “*aristocratisch globalisme*”. Het is niet moeilijk vast te stellen dat er tegenwoordig een trend gaande is van afbrokkeling van de democratie. Onze bewindslieden, met uitzondering van die van Hongarije en Polen, hangen het Paneuropeaanse ideaal aan en zijn dus in wezen anti-democraat.

Ik moet toegeven dat Hitler in 1928 een juiste inschatting maakte van de ideeën van deze man, alhoewel hij niet kon bevroeden dat het Euroaziatisch-negroïde ras in de nabije toekomst artificieel zou worden gefabriceerd. Beide heren waren in hun ‘Weltanschauung’ even gevaarlijk, zij het ieder op zijn eigen manier. Hitler schreef:

«« In tegenstelling tot wat de grootste bastaard ter wereld (aller Welts Bastarden) beweert – deze Coudenhove, kan zijn pacifistische, democratische Paneuropese verknoeiide staat geen tegenwicht bieden aan de Verenigde Staten of een nationaal ontwaakt China. (...) Allereerst en allerbelangrijkst berust de Paneuropese beweging op het fundamenteel verkeerde uitgangspunt dat morele waarden door aantallen mensen kunnen worden vervangen. Dat is een zuiver mechanisch concept van de geschiedenis. (...) Het is duidelijk dat dit het ideaal is van alle minderwaardige halfbakken bastaards. (...) Het is een oude ervaring dat een blijvende vereniging van naties slechts kan plaatsvinden indien er sprake is van naties die qua ras equivalent zijn en gerelateerd. »» (4)

Kalergi zag de plutocratie als een tussentijds gebeuren welke tenslotte door de geestelijke aristocratie verdreven zou worden. Dit verklaart ook de steeds stringentere Europese fiscaliteit met de bedoeling dat vermogens (zoals ondergetekende van een insider vernam), zelfs grote opgebouwde vermogens, na erfenis in één of twee generaties moeten zijn verdampt. Natuurlijk, de superrijken, zoals de Rothschilds, blijven buiten schot! De plutocratie is dus geen tussentijds gebeuren. Ook hier wordt ons een rad voor ogen gedraaid, alhoewel het samen kan gaan met een meritocratie (een loopbaan op grond van prestaties). Ik zie Kalergi's wereld als een oligarchie, de heerschappij van een zelfgekozen elite die samenwerkt met een meritocratie en, zoals hierboven vastgesteld, de plutocratie der superrijken. Dat zal een dictatuur geven, waarbij het verwaterde Europa uit een volgzaame en kneedbare massa zal bestaan; staatswaarden of burgerzin zullen hoger staan dan gezinswaarden. Zongen de Nazi's niet op de melodie van de “Ode aan de vreugde”: “*Alle Menschen werden Brüder*” met de omineuze toevoeging: “*...und willst du nicht mein Bruder sein so schlag ich dir dein Schädel ein.*”

Ondanks de walgelijkheid van Praktischer Idealismus ben ik toch nog waardevolle gedachten tegengekomen:

«« De Germaanse Edda religie was puur heidendom. Het bleef voortbestaan onder een Christelijk masker, tijdens de middeleeuwen als een ridderlijke en in onze moderne tijd als een imperialistische and militaristische ‘Welantschauung’. Officieren, gewone soldaten, kolonialisten, captains of industry, zijn de leidende vertegenwoordigers van het moderne heidendom. Levenskracht, moed, imposantheid, vrijheid, macht, glorie en eer: dit zijn de idealen van het heidendom, terwijl liefde, vriendelijkheid, nederigheid, compassie en zelfverloochening Christelijke idealen zijn. »» (1:5)

Kalergi's filosofie staat lijnrecht tegenover het religieuze gevoelen, zoals hij zelf aangeeft in het voorwoord van zijn boek: *“Dus dit gaat niet over in goden geloven – maar over het geloof in waarden.”* (1:5), en is daarom in wezen Atheïstisch. We mogen het net zo goed socialistisch noemen. Van de vruchten van de Franse Revolutie en het communisme was hij niet vies. In Kalergi's filosofie herkent men ook het Boeddhisme waarvoor hij ongetwijfeld inspiratie heeft opgedaan bij zijn vader Heinrich die zich daar in kon vinden ondanks dat hij Rooms Katholiek was. (5) Zijn vader heeft tijdens de vier jaar dat hij als chargé d'affaires van de dubbelmonarchie in Japan verbleef het Boeddhisme bestudeerd. Zijn Japanse vrouw zal dat hebben aangemoedigd. Het Boeddhisme zoekt de ‘realiteit der dingen’ en van daaruit ‘vrede’, dat ook een stopwoord is van de Paneuropese beweging. Maar wat hebben we aan zo'n vrede als het de vrede is van een gevangenis? Kalergi's logica gelijkt op wat de Duitsers ‘Realpolitik’ noemden (Bismarcks paradepaard), wat een concept is dat probeert te beantwoorden hoe verheven doelen moeten worden bereikt in een wereld die wars is van verheven regels. Tegenwoordig spreken we liever van pragmatisme of politiek realisme.

Mitsuko Aoyama, Kalergi's moeder

Kalergi's opvattingen over het Jodendom zijn hem met de paplepel ingegoten, want zijn vader was sterk pro-Joods, niet dat hij de Joden als een ras zag en nog minder als ‘Gods uitverkoren volk’, wel als een door eeuwenlange moeizame omstandigheden geadeld volk. Zijn vader publiceerde in 1901 “Das Wesen des Anti-semitismus”, een van de best verkochte niet-literaire anti-antisemitische werken aan het begin van de 20^e eeuw. Dit boek legt uit dat de Joden altijd een minderheid zijn geweest, eerst als monotheïsten in een polytheïstische wereld en later als niet-Christenen in een Christelijke wereld. Heinrich Coudenhove (†1906) zag de antisemitische beweging in zijn tijd als puur het gevolg van jaloezie, semi-opvoeding en intolerantie. Het was zijn idee om de Joden als toevluchtsoord naar Rhodesië te laten gaan in plaats van naar Palestina.

3 – Conclusie

We hebben hiermee een tour d’horizon gemaakt van het gedachtegoed van Coudenhove-Kalergi en de plaats die dat inneemt bij onze beleidsvoerders. Gewis geen opwekkende lectuur, maar wel essentieel om onze blik te verruimen en te begrijpen wat zich thans in ons oude werelddeel afspeelt.

Hubert Luns

Noten

Het creëren van Untermenschen

(1) Untermenschen creëren, dat wil zeggen mensen die qua cultuur en vermogens ondergemiddeld zijn, is het ‘ideaal’ van gewetenloze fabrikanten en volksmenners die mensen met een laag intelligentiequotiënt begeren die ze dan als willoze veredelde robots kunnen inzetten. Noch de Übermensch, noch de Untermensch kan worden gecreëerd. Een Untermensch creëren dankzij continue inteelt via nakomelingschap van broers en zusters en neven en nichten, ja dat ligt wel binnen bereik, maar daar heb je geen immigratie voor nodig. Dit laatste buiten beschouwing latend is het creëren van Untermenschen vooral een cultureel gegeven en een kwestie van educatie. Door de Christelijke cultuur weg te vagen en het opdringen van de Islamitische cultuur, die elk eigen initiatief onderdrukt, en als dat gepaard gaat met onderwijsinspanningen om het zelfstandig denken uit te bannen, in dat geval zouden onze beleidsmakers Untermenschen kunnen creëren, met de kanttekening dat zelfs indien dat euvel plan slaagt zo iets weer ongedaan kan worden gemaakt met goed onderwijs en de infusie van Christelijke waarden.

(2) Zie bijvoorbeeld het VN-rapport van het jaar 2000: “Replacement Migration: Is it a Solution to Declining and Ageing Populations?” (Vervangingsmigratie: is het een oplossing voor de afnemende en ouder wordende bevolkingen?)

(3) Otto van Habsburgs vader, Keizer Karel, was uit ander hout gesneden. In 1922 is hij in geur van heiligheid gestorven op het eiland Madeira waar hij naartoe verbannen werd. Na 72 jaar werd zijn graf geopend en bleek zijn lichaam tot aller verbazing onaangestast, wat als teken kan worden gezien van het heilig leven dat het eens schraagde.

(4) Referentie: “Hitler’s Second Book”. Dit boek is een transcript van Hitlers gedachten over de buitenlandse politiek en dateert uit 1928; het werd na “Mein Kampf” geschreven en is uitsluitend door hem geschreven (Mein Kampf schreef hij samen met Hess), en is niet tijdens zijn leven gepubliceerd.

Kalergi’s vader

(5) Heinrich von Coudenhove Kalergi, de vader van Richard, was een Oostenrijkse diplomaat, filosoof en auteur. Hij bekende dat hij in zijn jeugd antisemiet was, maar tijdens zijn verblijf in Turkije en Japan raakte hij geïnteresseerd in Oosterse religies en bijgevolg in de Joodse erfenis. Onder de 26 talen die hij kende hoorde Hebreeuws, hetgeen hij had geleerd van de rabbijn van Pobezovice (Ronsperg). Joodse geleerden, waaronder Armand Aharon Kaminka waren vaste bezoekers op zijn kasteel. Als praktiserend Rooms Katholiek verliet hij op Goede Vrijdag demonstratief de Heilige Mis tijdens het gebed “*Oremus pro perfidis judaeis, non flectant genua.*” (Laat ons bidden voor de doortrapte Joden, niet knielen). (Bron: encyclopedia.com - okt. 2018.)

Zie ook het artikel: “De Vluchtelingencrisis – Waarom of Waardoor?”

Hoe bestaat het dat – vanaf 2015 – de Europese Gemeenschap buiten de internationale conventies om zijn grenzen voor tientallen miljoenen migranten heeft opengesteld? In de ons overvloeiende stroom zitten oorlogsvluchtelingen, gelukzoekers, profiteurs, onruststokers, verkrachters en terroristische cellen. Hun religieuze ideologie staat mijlenver van onze waarden, normen, cultuur en maatschappelijke orde af. De laatste drie categorieën hebben zelfs de diepste minachting voor onze cultuur of wat daarvan rest. Ze walgen van ons – en voor (onze) vrouwen hebben ze niet het minste respect, wat zich uit in daden van agressie.
